

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 112¹ se introduc șapte noi articole, art. 112² – 112⁸, cu următorul cuprins:

„Art. 112². – (1) Este considerată operă orfană acea operă sau fonogramă, prevăzută la art. 7, 8 și art. 103 alin. (1), în cazul în care niciun titular al drepturilor de autor asupra operei sau fonogramei nu este identificat sau, chiar dacă unul sau mai mulți dintre titulari sunt identificați, nici unul nu este localizat, în pofida efectuării și înregistrării unei căutări diligente a titularilor drepturilor de autor.

(2) Statutul de operă orfană se aplică următoarelor categorii de opere și fonograme care sunt protejate prin drepturi de autor și care au fost publicate pentru prima dată într-un stat membru sau, în absența publicării, care au fost difuzate pentru prima dată într-un stat membru:

a) operelor sub formă de cărți, jurnale, ziare, reviste sau alte scrieri care se găsesc în colecțiile bibliotecilor, instituțiilor de

învățământ sau muzeelor accesibile publicului, precum și în colecțiile arhivelor sau ale instituțiilor patrimoniului cinematografic sau sonor;

b) operelor cinematografice, audiovizuale și fonogramelor aflate în colecțiile bibliotecilor, ale instituțiilor de învățământ sau ale muzeelor accesibile publicului, precum și în colecțiile arhivelor sau ale instituțiilor patrimoniului cinematografic sau sonor;

c) operelor cinematografice și audiovizuale și fonogramelor produse de organismele publice de radiodifuziune și de televiziune până la 31 decembrie 2002 inclusiv și aflate în arhivele acestora;

d) operelor și fonogramelor prevăzute la lit. a)-c), care nu au fost niciodată publicate sau difuzate, dar care au fost puse la dispoziția publicului de către instituțiile prevăzute la art. 112³ alin. (1), cu consimțământul titularilor drepturilor de autor, numai dacă este rezonabil să se presupună că titularii drepturilor de autor nu s-ar opune utilizărilor prevăzute la art. 112³;

e) operelor și altor obiecte protejate care sunt integrate sau încorporate în operele sau fonogramele prevăzute la lit. a)-d) sau care constituie parte integrantă a operelor sau fonogramelor respective.

(3) În situația în care titularul dreptului de autor este identificat sau localizat ulterior, opera sau fonograma respectivă își încetează statutul de operă orfană.

(4) Atunci când o operă sau o fonogramă are mai mulți titulari de drepturi de autor și nu toți sunt identificați sau, chiar dacă sunt identificați, nu sunt localizați în urma unei căutări diligente și nu sunt înregistrați în conformitate cu prevederile art. 112⁵, opera sau fonograma poate fi utilizată în conformitate cu prevederile art. 14 și 15, cu condiția ca aceia dintre titularii de drepturi care au fost identificați și localizați să fi autorizat, în legătură cu drepturile pe care le dețin, instituțiile prevăzute la art. 112³ alin. (1) să efectueze reproducerea și să o pună la dispoziția publicului.

(5) Prevederile alin.(1) nu aduc atingere drepturilor asupra operei sau fonogramei ai cărei titulari au fost identificați și localizați.

(6) Dispozițiile privind operele orfane nu se aplică în privința operelor anonime sau sub pseudonim.

Art. 112³. – (1) Utilizarea operelor sau fonogramelor orfane de către biblioteci, instituții de învățământ și muzee accesibile publicului, precum și de către arhive, de către instituții ale patrimoniului

cinematografic sau fonografic și de către organismele publice de radiodifuziune și de televiziune, pentru a realiza obiective legate de misiunile lor de interes public, se poate realiza prin:

a) punere la dispoziția publicului, în sensul art. 15;

b) reproducere, în sensul art. 14, în vederea digitizării, punerii la dispoziție, indexării, catalogării, conservării sau restaurării.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) pot utiliza o operă orfană numai în scopul realizării obiectivelor legate de misiunile lor de interes public, în special conservarea operelor și fonogramelor aflate în colecțiile lor, restaurarea acestora și furnizarea de acces în scop cultural și educațional la acestea. Aceste organisme pot obține venituri din utilizarea operelor orfane în scopul exclusiv de acoperire a costurilor legate de digitizarea și de punerea acestora la dispoziția publicului.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (1) au obligația de a preciza numele autorilor identificați și ale altor titulari ai drepturilor de autor în toate utilizările unei opere orfane.

(4) Dispozițiile prezentei legi nu aduc atingere libertății contractuale a instituțiilor prevăzute la alin. (1) în ceea ce privește exercitarea misiunilor lor de interes public, îndeosebi în ceea ce privește acordurile de parteneriat public-privat.

(5) Titularii drepturilor de autor care pun capăt statutului de operă orfană al operelor sau fonogramelor lor beneficiază de o compensație echitabilă pentru utilizarea de către instituțiile prevăzute la alin. (1) a acestor opere sau fonograme, în condițiile legii.

(6) Compensația echitabilă, prevăzută la alin. (5), se stabilește în funcție de numărul de copii/reproduceri realizate după opera sau fonograma respectivă.

Art. 112⁴. – (1) În scopul stabilirii statutului de operă orfană, instituțiile prevăzute la art. 112³ alin. (1) se asigură că pentru fiecare operă individuală sau fonogramă se efectuează o căutare diligentă și de bună-credință, prin consultarea surselor corespunzătoare pentru fiecare categorie de opere sau fonograme în cauză.

(2) Căutarea diligentă se efectuează obligatoriu înaintea utilizării operei sau fonogramei.

(3) Dacă există indicii că s-ar putea găsi informații relevante cu privire la titularii drepturilor de autor în alte țări, se consultă, de asemenea, sursele de informații disponibile din țările respective.

(4) Sursele prevăzute la alin. (1) vor fi stabilite, prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în urma consultării cu titularii de drepturi de autor și cu utilizatorii, pentru fiecare categorie de opere sau de fonograme.

(5) În cazul cărților publicate, sursele includ următoarele:

a) depozitul legal, cataloagele din biblioteci, fișierele de autoritate deținute de biblioteci și de alte instituții;

b) asociațiile editorilor și autorilor din țara respectivă;

c) bazele de date și registrele existente, WATCH (Writers Artists and their Copyright Holders – scriitori, artiști și deținătorii de drepturi de autor ai acestora), ISBN (International Standard Book Number – Numărul Internațional Standard pentru Cărți) și bazele de date cu cărțile tipărite;

d) bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă relevante, în special ale organismelor de reprezentare a drepturilor de reproducere;

e) surse care integrează baze de date și registre multiple, inclusiv VIAF (Virtual International Authority Files – Dosare Virtuale Internaționale de Autoritate) și ARROW (Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works – Registre accesibile ale informațiilor privind drepturile de autor și ale operelor orfane).

(6) În cazul ziarelor, revistelor, jurnalelor și periodicelor, sursele includ următoarele:

a) ISSN (International Standard Serial Number – Numărul Internațional Standard pentru Publicații Seriale), pentru publicațiile seriale;

b) indexuri și cataloage aparținând fondurilor și colecțiilor bibliotecilor;

c) depozitul legal;

d) asociații ale editorilor, ale autorilor și ale jurnaliștilor din țara respectivă;

e) bazele de date ale organismelor de gestiune relevante, inclusiv ale organismelor de reprezentare a drepturilor de reproducere.

(7) În cazul operelor vizuale, și anume cele din categoriile artelor plastice, fotografiei, ilustrațiilor, designului și arhitecturii, precum și în cazul schițelor acestor opere și ale altor astfel de opere care

figurează în cărți, jurnale, ziare și reviste, sau în cazul altor opere, sursele includ următoarele:

a) sursele prevăzute la alin. (5) și (6);

b) bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă relevante, în special în cazul artelor vizuale, inclusiv organismele de reprezentare a drepturilor de reproducere;

c) bazele de date ale agențiilor de imagini, dacă este cazul.

(8) În cazul operelor audiovizuale și al fonogramelor, sursele includ următoarele:

a) depozitul legal;

b) asociații ale producătorilor din țara respectivă;

c) bazele de date ale instituțiilor patrimoniului cinematografic sau sonor, după caz, și ale bibliotecilor naționale;

d) bazele de date cu standarde și identificatori pertinenti, cum ar fi ISAN (International Standard Audiovisual Number – Numărul Internațional Standard pentru Opere Audiovizuale) pentru materialul audiovizual, ISWC (International Standard Music Work Code – Numărul Internațional Standard pentru Opere Muzicale) pentru opere muzicale și ISRC (International Standard Recording Code – Numărul Internațional Standard pentru Înregistrări) pentru fonograme;

e) bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă relevante, în special în cazul autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme și producătorilor din domeniul audiovizual;

f) genericul și alte informații care figurează pe ambalajul operelor;

g) baze de date ale unor asociații relevante care reprezintă o categorie specifică de titulari de drepturi.

(9) Căutarea diligentă se efectuează în statul membru în care opera a fost publicată pentru prima dată sau, în absența publicării, în statul membru în care opera a fost radiodifuzată pentru prima dată, cu excepția operelor cinematografice sau audiovizuale al căror producător își are sediul sau reședința obișnuită într-un stat membru, caz în care căutarea diligentă se desfășoară în statul membru în care producătorul își are sediul sau reședința obișnuită. În acest caz, căutarea diligentă se efectuează în statul membru în care se află organismul care a pus la dispoziția publicului opera sau fonograma, cu consimțământul titularului drepturilor de autor.

(10) Instituțiile prevăzute la art. 112³ alin. (1) păstrează evidența căutării lor diligente și furnizează următoarele informații autorității naționale competente, respectiv Oficiului Român pentru Drepturile de Autor:

- a) rezultatele căutărilor diligente pe care le-au efectuat și care au condus la concluzia că o operă sau o fonogramă este considerată operă orfană;
- b) utilizarea operelor orfane;
- c) orice schimbare privind statutul de operă orfană;
- d) datele de contact.

Art. 112⁵. – Oficiul Român pentru Drepturile de Autor adoptă măsurile necesare pentru ca informațiile prevăzute la art. 112⁴ alin. (10), primite din partea instituțiilor prevăzute la art. 112³ alin. (1), să fie comunicate Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne, pentru a fi înregistrate în baza de date online unică, accesibilă publicului, creată și administrată de către acesta, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 privind atribuirea către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) a unor sarcini legate de asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv reunirea reprezentanților sectorului public și privat în cadrul Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală.

Art. 112⁶. – (1) În cazul în care o operă sau o fonogramă este considerată operă orfană într-un alt stat membru al Uniunii Europene, conform art. 112², atunci este considerată orfană și pe teritoriul României și poate fi utilizată și accesată în conformitate cu prezenta lege.

(2) Această prevedere se aplică și operelor și fonogramelor prevăzute la art. 112² alin. (4), în măsura în care este vorba despre drepturile titularilor de drepturi de autor neidentificați sau nelocalizați.

Art. 112⁷. – Nicio dispoziție a prezentei legi, privitoare la operele orfane, nu aduce atingere dispozițiilor privind brevetele, mărcile înregistrate, desenele și modelele industriale, modelele de utilitate, topografia semiconductoarelor, caracterele tipografice, accesul

condiționat, accesul serviciilor de radiodifuziune sau televiziune la transmisia prin cablu, protecția tezaurilor naționale, cerințele privind depozitele legale, practicile restrictive și concurența neloială, secretele comerciale, securitatea, confidențialitatea, protecția datelor și respectarea vieții private, accesul la documente publice, dreptul contractual, libertatea presei și libertatea de exprimare în mijloacele de informare în masă.

Art. 112⁸. – Titularul drepturilor de autor asupra unei opere sau fonograme considerate a fi operă orfană are, în orice moment, posibilitatea de a pune capăt statutului de operă orfană.”

2. La articolul 123¹ alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) dreptul la compensație echitabilă pentru operele orfane.”

3. La articolul 151², după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins :

„i) Directiva 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite utilizări permise ale operelor orfane, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 299 din 27 octombrie 2012.”

*

Prezenta Lege transpune Directiva 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite utilizări permise ale operelor orfane, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 299 din 27 octombrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.